

טור אחד ועגלה אחת. ושותפות זו היתה פתח לעירעור יחסים. כיום יש רק זוג אחד שמצליח להסתדר היטב. השאר מסוככים ומתדיינים מדי יום ביומו בשאר לות כמו: למי שייך הטרקטור היום, ומי הולך את הדופן הימנית. ההדים של מרי-בית אלה מגיעים למיטרה.

לא נעים. אומרת אחת מצעירות ה"מושב, אבל אנחנו נהרסים מבפנים. ור"ב סך-הכל יש פה חברה אחד-אחד! חר"ר צים, נלהבים, שבהו במקום מתוך בתי רה חופשים וכולם אוהבים את המקום אהבת-נפש. אין אבא, אין ייעוץ, אין תמיכה ואנחנו לא מדברים על תמיכה כלכלית. שיתנו לנו הכוונה מתאימה. ש יודו בכישלונות שלהם ויעזרו לנו לצאת מהם."

תושבים -

אין!

ר ינתיים המצב מחמיר. עד לפני שבועות אחרים גר רופא בחמרה. מאז שעזב אין רופא. בית-החולים בעפולה אמר לאמץ את המקום ולשלוח רופא שלוש פעמים בשבוע. אם אותו רופא נקרא ל-מקום אחר, הלה או נקרא לשירות-מילר-אים, יש לחכות לו. "הבן הקטן שלי, מעין, היה חולה," סיפרה צביאלה. "יש לו ספסטיק-ברונכיטיס. נסעתי עם אמבולנס לבסיס הצבאי, ואמר לי שאנחנו לא חיי לים הרופא לא יטפל בנו. בשביל בריקה צריך לנסוע לירושלים. יש אצלנו 84 יל-

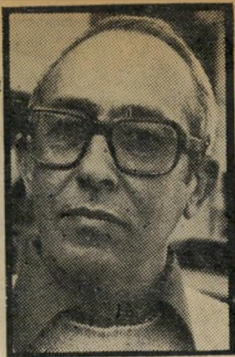
תירוץ

ברג, מרכז ה"פונים לחברת-הביטוח - שומעים תירוץ; לטוכנות - יש סחבת. רבים לא רוצים להישאר כאן, אך אין להם ברירה, הם חייבים כסף ואינם יכולים ללכת."

דים, רובם קטנים, ויש מחלות-ילדים ור בעיות אחרות. המצב הוא בלתי-נסבל. התחושה במקום היא, שלקחו בני-אדם, שמו אונם באמצע המידבר והלכו להם, כך אמר מושבניק מקומי. עד לפני שלוש שנים פעל הגרטר. מאז הם חוברו לרשת-החשמל, ומאז החלו בעיות החשיכה. מדי חורף, כשמחילים הגשמים, עפים חוטי החשמל, במקום משי תחרת אפילה.

"לפני שלוש שנים כבר הסבירו לנו," אומר איתן, "שהרכיבו את העמודים רחוק מדי אחד מהשני ולכן כשיש רוח הם עפים. אז אם יש בעיה, ויש סיבה, ואת התיקון ניתן לבצע, מדוע צריך לשבת בחשיכה כמה שבועות בשנה?"

גם הטיפול המקומי גאלם דום עם תחיית החרף. הבעיה ידועה, ואין מי שיפ תור אחת. "אפשר להבין את המוסדות," אמרים בחמרה במרירות. הם רצים, מכינים עוד ועוד התחליונות. בסוף יתברר להם שיש מיבנים, יש אדמה, כאילו יהודית, אבל תושבים - אין."

יעקב שרת / האיש מן המאדים לא אחראי

שלוש-שלו, גם פגע בנו, שסובלים את זה ואולי אפילו מתפעלים בקרתנות: שורו הביטו! השר בכבודו ובעצמו יוצא לטוח! דוגמה רבה: מישהו שם למעלה שוקל בריניות מה יתן ומה יוסיף לנו בודל ישוב מול שכס? חס וחלילה! מיטב המוחות המדיניים, המישפטיים, הכלכליים, הצבאיים מוטע-קים יומם ולילה במציאת תחליף לאתר א' - ובתחבולות להתניק את יושביו לאתר ב'. ואני קראתי לזה סם הנמיכות. לא יקירי, אני רק רציתי להרגיל אתכם לאט-לאט לדרך-החשיבה שלי. השם האמיתי של הסם הזה הוא, "סם הטימטוס".

ההפתעה (שם מוכר)

כולם מדברים על ההפתעה שבטיקת-הנשק האדירה הי אמריקאית-מצרית, אז גם אני אדבר. ודווקא יש לי דברים של טעם לאומרם, דברים שאולי לא שמעתם ולא עלו על לבבכם.

לא שאני גאון גדול. האמת היא שהאיש שלי בסי-איי-אי - זה שהפעיל אותי לפני שגורשתי כמרגל אמריקאי וכתועמלן ציוני ממוסקוזה ב-1961 - דואג להחלימינו מפקידה לפקידה (לא, זה לא הסוכן. שגילה שגולדה רצתה להתאבד בימי מילחמת יום-הכיפורים).

אתם רוצים לדעת למה האמריקאים מזיינים את המצרים - פשוט מאד: כדי להוציא לישראלים מן הראש את הגיוק של עוד-זבנגי-אחד-וגמרנו. וגם מן המצרים.

כך, האמריקאים האלה עשו את שיעורי ההיסטוריה, ואחר-כך הם היתנו תוכנית, ששמה הסודי הוא, "מיבצע שלום במיזרח התיכון". מילחמה, הם אומרים, התמימים האלה, הילדים הפוליטיים האלה, לא פתרה כלום ולא תפתור. ועוד חסר לנו, שאיזה ראש-ממשלה יתאבד שם באמת. אבל איך אפשר למונע מילחמה? פשוט מאד: לדחוף לערבים ולהודים כמויות עצומות של נשק - יותר משהם יכולים להפעיל - ולא סתם נשק אלא אותו הנשק! זה מה שהאמריקאים חושבים, וזה מה שהם עושים.

סאדאת הממזר הבין את זה. בסוריה יקום פעם שיט תורן שיבין את זה. וככל שאנחנו נקדים להבין את זה, אולי נשקם את תורת-הביטחון הלאומית שלנו, שמעולם לא היתה לנו.

בגינת הממשלה

רעש המולה

ועשיתי על מאומת מהומה-אין-משלה / בגין בגין ראש-ממשלה, לא מושלה: דוקטור פלד / תם כילד, שח לרום: / "האיש ערום! שווא סם-פלא / תש וילא!!! "איש-אלוה" / רברופא, התנונים / אמר: / פה! פה!" אבל ליתר ביטחון ואל-דא... בודק אותו אישית מדי דקה...

זהירות: רעל!

סתם רעל ממת וחסל. הבעיה היא הרעלים הסמויים, החודרים בלא-משים לגוף, מצטברים והולכים ומקננים בך, עד שיום לא עבות אחד אתה מעט. העובדה שלא מעטים מספיקים למות מסיבות אחרות - לפני הפגישה המרה עם הסיבה הזאת - אינה מנחמת.

כפי שהבינתם בוודאי, דיברתי לעיל על רעל-גוף. אבל ישנם גם רעל-נפש, והרעלים הללו לא פחות מסוכנים. ככלות הכל, מהו גוף בלי נפש? ונפש מורעלת, נפש מסוממת, נפש חולה - זה לא דבר רצוי, אם אתבטא בעדינות, לשם שינוי. אקולוגיה זה דבר גדול, אקולוגיה של הנפש - לא פחות. אבל היכן הם מיתקני החישה שזיהורנו מפני רעל-הנפש? ומי יופקד עליהם? אין לי פיתרון.

אבל דבר אחד אני יודע. אנחנו כבר מורעלים, ולא מהיום, ולא ברעל אחד. ארוכה ורבה הרשימה, אבל נדמה לי שצריך להיזהר בה. בכל אופן לא זיק.

נדבר, איפוא, על רעל רעל, אם נספיק, והיום רצוני להזהיר מפני רעל שאקרא לו, "סם הנמיכות". בנמיכות כוונתי לנומך, כלומר לקטנוניות, לרדידות, לתפלות, לאנטי-עיקריות. נו, נמיכות. ואני מרגיש שהסם הזה מחלחל בנו, מתפשט בנו, סותר את בינתנו, משנוור את עינינו, מעוות את שמיעתנו, משבש את טעמנו.

אביא פה שתי דוגמות, שתיהן ממיזר אילון-מורה. דוגמה זוטא: שרה-החקלאות אריאל שרון בכבודו ובעצמו מחפש לעיני כל עם ישראל והעולם כולו דרך בין קודה א' ונקודה ב', אישם בין הרים ובין סלעים. זה עסק לשר בישראל? אם אריאל שרון הוא מודד מתוסכל, זאת הבעיה שלו. בשנתון-הממשלה כתוב שהוא שרה-החקלאות. אז שיהיה שר, ויתעסק בחקלאות. זה שהוא הופך משר למודד אפשרי אך ורק מפני שסם הנמיכות גם פגע בו, גם פגע בממשלה

הנציב העליון

מצטער להודיע

דובר המיטרה מסר: "נמצאה גופת אלמוני. במכון הפתולוגי גילו סכין תקועה בגבו. מניחים כי נרצח."

את מי הם מרמים?

אלוהים, מרמים אותך! אתה כבר לא רואה, לא שומע? לא יודע? או שהיית טרוד בדאגות לעמיתך, שהסתבך בצרות במכה? לצעוק יותר חזק? במכה!!! זה הצעיר, שלמד ממך לקדש אתרים ואבנים!

הוא באמת איכזב. להניח לבכוריישן להשתלט על קודש-הקודשים ולא לנוע, לא לזוז? מה הוא היה עושה אילו אותם בכוריישן היו כובשים לא רק את הכעבה, אלא את כל סעודיה - הוא היה מניח להם מאותו רגע לדגול בו, לפרש אותו, לייצג אותו? ואז 750 מיליון היו מאמינים באלוהים חדש ומחודש? לחשוב, שזה היה יכול לקרות? לא לו היס! אבל אתה, שהיית הווה ותהיה, לך לא איכפת שמרמים אותך - ובירושלים, העיר אשר ממנה יצא דברך, העיר שניר יורק, בבל-שלי-מינו, מתאמרת לעלות עליה (וזה בימים שירוש-לים נובעת יום-יום חידושי תורה ותרבות, המדהימים כל יהודי באשר הוא שם)?

ואיך הם מרמים אותך! בסלילת כבישים ובהעקת איצטדיונים! הנוסעים נוסעים ויסעו, המשחקים בשבת ישחקו - באלפיהם, ברבבותיהם, אבל לא במיפלס זה אלא באחר, לא בצד זה אלא בצד אחר של אותה עיר קודשך! דם הסידיך, שנשפך כמים בחוצות ירושלים על קיום מצוותיך, זועק אליך מן האדמה. שבתך לחול היתה, ועתה חברו יחדיו חילוניהם גם אזוקים לרמותך בשינויי תוואי? אילו לפחות מינהרות חפרו! איצטדיון תת-קרקעי הקימו! מה אומר לך, אלוהים? יותר חזק? מה אומר לך!!! אם רבנים, גדולים בתורה, שומרי קלה כחמורה, מרמים אותך בצורה כה גסה, כה דוקרת-עין, כה גולמית, כי אז ככלות הכל אולי בסתר-לבם הם שוחקים לנו, החילוניים, המאמינים שיש מאמינים, שעה שהם, המאמינים, אינם מאמינים כלל? תן, אלוהים, תן סימן שאתה קיים! שאם לא כן יתחורר לכל, שלא אותך הם מרמים, אלא את עצמם, ואתה רק משמש להם קרדום לסחוט בו! ועם קרדומים נקדרם!

אלוהים מת?

לא, לא שלנו. שלהם. הגיעו בעצמכם: כופרים בכוריישן משתלטים בנושק פרי הציוויליזציה המערבית (זה כולל, לידיעתכם, את כל סוגי הנשק הסובייטי) על המקום הקדוש ביותר לבני הדת המוסל-מית - בינינו לבין עצמנו, איך אבן יכולה להיות קדושה? אבל מה, אני אלך להתווכח עם 750 מיליון בני-אדם שמאמי-נים בזה בלב ונפש מהולדתם ועד מותם? ומה אם הם צוד-קים? (אתם יודעים את הסיפור על הילד ששאל את אביו אם יש אלוהים, ואבא שלו אמר לו שטויות, ואז הוא אמר לאבא שלו יכול להיות, אבל אבא, אם אתה טועה, אז אנחנו בצרות) - ובכן, על המקום הנורא הזה, שלא תשזפנו עין כופר חקי, השתלטו חבר מחללי-קודש, חלאתי-המין-האנושי, ולא עוד אלא שרר, והשחיתו ומה לא - וכל הזמן הזה אלוהים המאמינים לא נע ולא זע!

איזה מזל, שהחבורה המקומית השנייה, זו שמחזיקה בידיה את מפתחות האתר, ועושה הון מעסקי התיירות הדתית (אתם מתארים לעצמכם, שאחרת היו מיליונים מטרחים את עצמם ועושים דרכם דווקא לאיזה נוה-מדבר סעודי?) לא חיכתה לסימן ואת שמימיים, ובפרשה נכונה את רצון האל החזירה את פרוכת הכעבה למקומה.

תארו לכם, מה היה קורה אילו בכוריישן היו משתל-טים על סעודיה ומנצלים ניצול מחפיר את שתיקתו של אל-הים, ומתחילים לפרש את רצונו לפי שרירות לבם שלהם! באמת מזל, שכל זה קרה לאלוהים אחרים, המקדש אתרים ואבנים.